

Cauza C-265/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

29 martie 2019

Instanța de trimitere:

High Court (Irlanda)

Data deciziei de trimitere:

11 ianuarie 2019

Reclamantă/recurentă:

Recorded Artists Actors Performers Ltd

Pârâți/Intimați:

Phonographic Performance (Ireland) Ltd

Minister for Jobs Enterprise and Innovation

Irlanda

Attorney General

HIGH COURT

[omissis]

ÎNTRE

RECORDED ARTISTS ACTORS PERFORMERS LIMITED

RECLAMANTĂ

ȘI

PHONOGRAPHIC PERFORMANCE (IRELAND) LIMITED

MINISTER FOR JOBS ENTERPRISE AND INNOVATION

IRLANDA ȘI ATTORNEY GENERAL

PĂRĂȚI

**DECIZIE DE TRIMITERE CĂTRE CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII
EUROPENE**

Abrevieri

„Directiva din 2006”	Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale
„Convenția de la Roma”	Convenția internațională privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune și televiziune
„WPPT”	Tratatul OMPI din 1996 privind interpretările și execuțiile și fonogramele
„CRRA 2000”	Legea din 2000 privind dreptul de autor și drepturile conexe

1. INSTANȚA DE TRIMITERE

1. Prezenta cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) este formulată de High Court of Ireland [Înalta Curte din Irlanda] (judecătorul Simons). [omissis] **[OR 2]**

[omissis]

3. OBIECTUL PROCEDURII PRINCIPALE ȘI FAPTELE RELEVANTE

5. Rezultatul procedurii principale depinde de interpretarea corectă a Directivei 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (denumită în continuare „Directiva din 2006”). Instanța de trimitere solicită să se stabilească în ce măsură, dacă este cazul, este permisă interpretarea Directivei din 2006 în funcție de noțiunea „tratament național” utilizată în Convenția de la Roma și în Tratatul OMPI din

1996 privind interpretările și execuțiile și fonogramele (denumit în continuare „WPPT”).

6. Litigiul care face obiectul procedurii principale privește colectarea și repartizarea taxelor de licență datorate pentru reproducerea muzicii înregistrate în public sau difuzarea de muzică înregistrată. În conformitate cu legislația națională, proprietarul unui bar, al unui club de noapte sau al oricărui alt loc public care dorește să reproducă muzică înregistrată are obligația de a plăti o taxă de licență pentru această înregistrare. De asemenea, dacă o persoană dorește să includă o înregistrare audio în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu, atunci și ea trebuie să plătească o taxă de licență pentru înregistrarea respectivă. Obligația în cauză este prezentată în detaliu în dreptul intern în Legea din 2000 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Copyright and Related Rights Act 2000). Legislația prevede că utilizatorul va plăti o singură taxă de licență unui organism de gestiune colectivă care îl reprezintă pe producătorul înregistrării audio, dar suma astfel colectată va fi apoi repartizată între producător și artiștii interpreți sau executanți.
7. Reclamanta reprezintă anumiți artiști interpreți sau executanți, primul pârât menționat reprezintă anumiți producători, iar al doilea, al treilea și al patrulea pârât sunt Minister for Enterprise and Innovation (Ministrul pentru locuri de muncă, întreprinderi și inovare), statul irlandez și Attorney General of Ireland (Procurorul General al Irlandei). Litigiul dintre reclamantă și pârâtă are ca obiect interpretarea și aplicarea acordului contractual încheiat între acestea. Pentru soluționarea acestui litigiu este necesară interpretarea legislației interne care, la rândul său, trebuie interpretată din perspectiva dreptului european. **[OR 3]**
8. Dreptul intern irlandez utilizează diferite criterii de acordare a remunerației pentru producători și, respectiv, artiștii interpreți sau executanți. Producătorul, în calitate de titular al dreptului de autor, va avea dreptul la o parte din remunerația echitabilă în situația în care înregistrarea audio este pusă la dispoziția publicului pentru prima dată în mod legal în statul irlandez sau într-o țară din Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”). De asemenea, producătorul beneficiază de așa-numita „regulă a celor treizeci de zile”. În schimb, un artist interpret sau executant are dreptul la o parte din remunerația echitabilă doar dacă (i) este cetățean irlandez sau are domiciliul ori reședința în Irlanda sau (ii) are domiciliul sau reședința într-o țară SEE. (Un artist interpret sau executant îndeplinește condițiile în mod separat dacă interpretarea are loc în Irlanda sau într-o țară SEE).
9. Acțiunea principală privește în esență problema dacă este în concordanță cu dreptul Uniunii excluderea dreptului anumitor artiști interpreți sau executanți de a beneficia de o parte din această remunerație echitabilă în situația în care producătorul aceleiași înregistrări audio va fi plătit. Din faptul că legislația internă tratează persoanele cu domiciliul sau reședința în SEE în același mod ca pe resortisanții irlandezi rezultă că legislația respectivă nu încalcă principiul general al nediscriminării stabilit în dreptul Uniunii. Totuși, reclamanta reproșează faptul

că Directiva din 2006, interpretată în mod corespunzător, impune ca unui artist interpret sau executant —indiferent de domiciliul sau reședința sa — să i se acorde dreptul la o parte din remunerația echitabilă în situația în care interpretarea sa a făcut obiectul unei înregistrări audio care îndeplinește în sine condițiile pentru protecție. În ceea ce privește acest argument, nu este permisă utilizarea unor criterii bazate în principal pe domiciliul sau reședința artistului interpret sau executant.

10. De asemenea, se ridică problema dacă — presupunând că dispozițiile din WPPT reglementează interpretarea Directivei din 2006 — abordarea adoptată în legislația internă este justificată ca răspuns la o rezervă formulată de unele părți în temeiul articolului 15 din WPPT.

4. *DISPOZIȚII LEGALE RELEVANTE*

Dispozițiile naționale

11. Articolul 37 alineatul (1) din Legea din 2000 privind dreptul de autor și drepturile conexe (nr. 28 din 2000) (denumită în continuare „CRRA 2000”) prevede că titularul dreptului de autor pentru o operă are dreptul exclusiv de a realiza sau de a autoriza alte persoane să realizeze în totalitate sau parțial anumite acte specificate și, ceea ce este relevant, inclusiv dreptul de a pune opera la dispoziția publicului. Definiția „operei” include o „înregistrare audio”. „Înregistrarea audio” este definită, la articolul 2, ca fiind fixarea unor sunete sau a reprezentărilor acestora, în urma căreia sunetele pot fi reproduse, indiferent de mediul pe care este efectuată înregistrarea sau de metoda de reproducere a sunetelor. Articolul 19 prevede că dreptul de autor asupra unei înregistrări audio nu există până la realizarea primei fixări a înregistrării audio respective.
12. Articolul 38 prevede în continuare o licență acordată de plin drept în anumite împrejurări.

„38.—(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 37, atunci când o persoană intenționează—

- (a) să reproducă o înregistrare audio în public sau **[OR 4]**
- (b) să includă o înregistrare audio în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu,

poate face aceasta de plin drept în cazul în care—

- (i) este de acord să efectueze plățile necesare pentru reproducerea sau pentru includerea în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu către un organism de gestiune colectivă și

(ii) respectă cerințele prezentei secțiuni.

(2) O persoană poate beneficia de dreptul de a utiliza o înregistrare audio în public sau de a include o înregistrare audio în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu în cazul în care—

- (a) notifică fiecărui organism de gestiune colectivă în cauză intenția sa de a reproduce înregistrări audio în public sau de a include înregistrări sonore în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu,
- (b) informează fiecare dintre aceste organisme despre data la care sau de la care intenționează să reproducă înregistrări sonore în public sau să includă înregistrări audio în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu,
- (c) efectuează plăți către organismul de gestiune colectivă la termene de cel puțin 3 de luni, la împlinirea termenului.
- (d) respectă orice condiții rezonabile legate de plăți prevăzute de prezentul articol, astfel cum îi sunt notificate ocazional de organismul de gestiune colectivă și
- (e) respectă orice cereri rezonabile de informații din partea organismului de gestiune colectivă care să îi permită acestuia să calculeze și să gestioneze plățile efectuate în temeiul prezentului articol”.

(3) o persoană care îndeplinește condițiile menționate la alineatul (2) este considerată ca fiind în aceeași situație în ceea ce privește încălcarea dreptului de autor ca și cum ar fi deținut în permanență o licență acordată de titularul dreptului de autor în cauză.

(4) Atunci când persoana care intenționează să reproducă înregistrări audio în public sau să includă înregistrări audio în cadrul unui serviciu de radiodifuziune sau de televiziune prin cablu și organismul de gestiune colectivă nu ajung la un acord cu privire la plata echitabilă în temeiul alineatului (2) într-un termen rezonabil, clauzele acordului propus vor fi transmise către organismul de control pentru determinarea sumei și a condițiilor de plată.

[...]”.

13. Articolul 184 stabilește împrejurările în care o înregistrare audio beneficiază printre altele de protecția prin dreptul de autor. **[OR 5]**

„184.—(1) O operă literară, dramatică, muzicală sau artistică, o înregistrare audio, un film, aranjarea tipografică a unei ediții publicate sau o bază de date

originală beneficiază de protecția prin dreptul de autor atunci când este pusă la dispoziția publicului pentru prima dată în mod legal —

- (a) în interiorul statului; sau
 - (b) în orice țară, teritoriu, stat sau zonă unde se aplică dispoziția relevantă din prezenta parte.
- (2) În sensul prezentei secțiuni, legal, punerea la dispoziția publicului în mod legal a unei opere într-o țară, un teritoriu, sau o zonă se consideră ca fiind prima punere la dispoziția publicului în mod legal a operei chiar dacă opera este pusă la dispoziția publicului în mod legal simultan în alt loc; și în acest sens punerea unei opere la dispoziția publicului în mod legal în alt loc în cele 30 de zile anterioare se consideră ca fiind simultană”.
14. Efectul acestor dispoziții este că, în ceea ce privește producătorii, unul dintre criteriile principale este locul primei publicări a înregistrării audio.
15. Un producător poate de asemenea să beneficieze de protecția prin dreptul de autor în funcție de aspectul dacă își are domiciliul sau reședința într-o țară care este parte la convenție. Acesta este efectul combinat al articolului 183 din CRRA 2000 și al Decretului din 1996 privind dreptul de autor (țări străine) (Copyright (Foreign Countries) Order 1996) (S.I. nr. 36 din 1996). Decretul prevede protecția prin dreptul de autor pe bază de reciprocitate. A se vedea articolul 9.
- „9. Dreptul de autor deținut doar în temeiul prezentului decret pentru o înregistrare audio nu implică dreptul la o remunerație echitabilă prevăzut la articolul 17 alineatul (4) litera (b) din lege, cu excepția cazului în care dreptul respectiv sau un drept care generează revendicarea unei remunerații echitabile există în țara în care înregistrarea audio a fost publicată pentru prima dată”.
16. Acest decret este menținut în temeiul dispozițiilor tranzitorii prevăzute în CRRA 2000. A se vedea articolul 3 alineatul (5) din partea 1 a anexei I la CRRA 2000.
- „(5) Fără a aduce atingere abrogării Legii din 1963, orice regulamente, norme sau decrete adoptate în conformitate cu Legea din 1963 și care sunt în vigoare imediat înainte de intrarea în vigoare a părții II a prezentei legi rămân în vigoare și sunt considerate după intrarea în vigoare a părții II ca fiind efectuate potrivit dispozițiilor corespunzătoare din prezenta lege”.
17. Criteriile care trebuie îndeplinite de artiștii interpreți sau executanți sunt prezentate după cum urmează în partea III capitolul 9 din CRRA 2000.

„Capitolul 9

Condiții: Interpretările și execuțiile

287.—În prezenta parte și în partea IV—

„țară care îndeplinește condițiile” înseamnă— [OR 6]

- (a) Irlanda,
- (b) alt stat membru SEE sau
- (c) în măsura în care un decret emis în temeiul articolului 289 prevede astfel, o țară desemnată în conformitate cu articolul respectiv;

„subiect care îndeplinește condițiile” înseamnă un cetățean sau subiect de drept sau o persoană care își are domiciliul sau reședința obișnuită într-o țară care îndeplinește condițiile; și

„persoană care îndeplinește condițiile” înseamnă un cetățean irlandez sau o persoană care își are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul statului.

288. —Interpretările și execuțiile îndeplinesc condițiile în sensul dispozițiilor din prezenta parte și din partea IV dacă sunt efectuate de un subiect care îndeplinește condițiile sau de o persoană care îndeplinește condițiile, ori au loc într-o țară, pe un teritoriu, într-un stat sau într-o zonă care îndeplinește condițiile, în conformitate cu prezentul capitol.

18. După cum reiese din cele de mai sus, pentru ca interpretările și execuțiile să îndeplinească condițiile pentru acordarea dreptului la remunerația prevăzută la articolul 208, fie (i) trebuie să existe o legătură între artistul interpret sau executant și o țară care îndeplinește condițiile, fie (ii) interpretările și execuțiile în sine trebuie să fi avut loc într-o țară care îndeplinește condițiile. O țară care îndeplinește condițiile este definită în sensul că include Irlanda și orice stat membru al Spațiului Economic European (denumit în continuare „SEE”). Astfel, de exemplu, în cazul în care interpretările și execuțiile au loc într-un studio de înregistrare din Franța, și anume dacă locul interpretării sau al executării se află într-o țară SEE, atunci artiștii interpreți sau executanți implicați vor avea dreptul la remunerație pentru utilizarea ulterioară a înregistrării audio respective independent de cetățenia, reședința sau domiciliul lor individual. Dacă însă interpretările și execuțiile au loc într-o țară din afara SEE, de exemplu în Statele Unite, artiștii interpreți sau executanți vor avea dreptul la remunerație doar dacă îndeplinesc criteriile privind cetățenia, reședința sau domiciliul.
19. Criteriile care trebuie îndeplinite de artiștii interpreți sau executanți nu fac nicio referire la locul primei publicări a înregistrării audio. Această omisiune a generat litigiul din prezenta cauză.
20. Articolul 289 prevede posibilitatea stabilirii prin decret a unor țări suplimentare, și anume în afară de Irlanda și țările SEE, ca fiind țări care îndeplinesc condițiile.

- „289.—(1) Guvernul poate desemna prin decret drept țări care îndeplinesc condițiile și beneficiază de protecție în temeiul prezentei părți și al părții IV orice țară, teritoriu, stat sau zonă în care guvernul are convingerea că au fost sau vor fi prevăzute dispoziții legislative care să ofere protecție adecvată pentru interpretările și execuțiile irlandeze.
- (2) În sensul prezentei secțiuni, „interpretările și execuțiile irlandeze” sunt interpretările și execuțiile— **[OR 7]**
- (a) efectuate de un cetățean irlandez sau o persoană care își are domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul statului sau
- (b) care au loc pe teritoriul statului.
- (3) Atunci când legislația țării, teritoriului, statului sau zonei în cauză prevede protecție adecvată doar pentru anumite tipuri de interpretări și de execuții, un decret emis în temeiul alineatului (1) care desemnează această țară, teritoriu, stat sau zonă poate conține o dispoziție care să limiteze în mod corespunzător protecția acordată prin prezenta parte sau prin partea IV în ceea ce privește interpretările și execuțiile legate de țara, teritoriul, statul sau zona respectivă”.
21. Nu a fost încă emis niciun decret în temeiul articolului 289.

Legislația Uniunii

Directiva 2006/115/CE

22. Articolul 8 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/115/CE are următorul cuprins.
- „(1) Statele membre prevăd pentru artiștii interpreți sau executanți dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice radiodifuziunea prin intermediul undelor radioelectrice și comunicarea publică a interpretării lor, cu excepția cazului în care interpretarea este ea însăși deja o interpretare radiodifuzată sau efectuată pornind de la o fixare.
- (2) Statele membre prevăd un drept pentru a asigura că o remunerație echitabilă unică este plătită de utilizator, atunci când o fonogramă publicată în scopuri comerciale sau o reproducere a acestei fonograme este utilizată în scopul unei radiodifuzări prin intermediul undelor radioelectrice sau pentru orice comunicare publică și că această remunerație este repartizată între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme în cauză. În absența unui acord între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme, statele membre pot stabili condițiile repartizării remunerației între aceștia”.

Convențiile și tratatele internaționale

(i) Convenția de la Roma din 1961

23. Titlul lung al Convenției de la Roma este „Convenția internațională privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune și televiziune”. Convenția de la Roma a fost „încheiată” la Roma la 26 octombrie 1961. Uniunea Europeană nu este parte la Convenția de la Roma.
24. Ceea ce este relevant este că prin Convenția de la Roma a fost introdusă noțiunea „tratament național”. Acesta este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) ca fiind tratamentul acordat în dreptul intern al statului contractant, în care se solicită protecția, artiștilor interpreți sau executanți care îi sunt resortisanți, în ceea ce privește interpretările și execuțiile care au loc, sunt difuzate sau sunt fixate pentru prima oară pe teritoriul său. Astfel, aceasta presupune ca artiștii interpreți sau executanți care îndeplinesc condițiile să aibă dreptul de a beneficia pe deplin de drepturile prevăzute în dreptul intern. **[OR 8]**
25. Articolul 4 are următorul cuprins.
- „Fiecare stat contractant va acorda tratamentul național artiștilor interpreți sau executanți ori de câte ori va fi îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) execuția are loc în alt stat contractant;
 - (b) execuția este înregistrată pe o fonogramă protejată în virtutea articolului 5;
 - (c) execuția nefixată pe fonogramă este difuzată printr-o emisiune protejată în virtutea articolului 6”.
26. Articolul 4 litera (b) este deosebit de relevant pentru procedura principală, întrucât stabilește o legătură între drepturile artiștilor interpreți sau executanți și cele ale producătorilor.
27. Articolul 5 are următorul cuprins.
- „(1) Fiecare stat contractant va acorda tratamentul național producătorilor de fonograme, ori de câte ori va fi îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) producătorul de fonograme este resortisant al unui alt stat contractant (criteriul naționalității);
 - (b) prima fixare a sunetului a fost realizată într-un alt stat contractant (criteriul fixării);

- (c) fonograma a fost publicată pentru prima dată într-un alt stat contractant (criteriul publicării).
- (2) Când prima publicare a avut loc într-un stat necontractant, dar fonograma a fost totuși publicată, în termen de 30 de zile de la prima publicare, într-un stat contractant (publicare simultană), această fonogramă va fi considerată ca fiind publicată pentru prima dată în statul contractant.
- (3) Oricare stat contractant poate, printr-o notificare depusă la Secretariatul General al Organizației Națiunilor Unite, să declare că el nu va aplica nici criteriul publicării, nici criteriul fixării. Această notificare va putea fi depusă în momentul ratificării, al acceptării sau al aderării ori în orice alt moment; în acest din urmă caz, ea nu va produce efect decât la 6 luni după data depunerii sale”.
28. Termenul „publicare” este definit la articolul 3 litera (d) ca fiind punerea la dispoziția publicului, în cantitate suficientă, a unor exemplare ale unei fonograme.
- (ii) *Tratatul OMPI privind interpretările, execuțiile și fonogramele (denumit în continuare „WPPT”)***
29. WPPT a fost adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996. Uniunea Europeană și-a depus instrumentul de ratificare la 14 decembrie 2009 și WPPT [OR 9] a intrat în vigoare pentru Uniunea Europeană la 14 martie 2010. (Irlanda a ratificat WPPT la aceeași dată). A se vedea Decizia 2000/278/CE a Consiliului din 16 martie 2000 de aprobare, în numele Comunității Europene, a Tratatului OMPI privind drepturile de autor și a Tratatului OMPI privind interpretările și execuțiile și fonogramele, emisă anterior.
30. Relația dintre WPPT și Convenția de la Roma este explicată după cum urmează la articolul 1 alineatul (1) din WPPT.
- „(1) Nicio dispoziție din prezentul tratat nu permite derogări de la obligațiile pe care le au părțile contractante unele față de celelalte în temeiul Convenției internaționale privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, adoptată la Roma la 26 octombrie 1961 (denumită în continuare «Convenția de la Roma»)”
31. Obligația acordării tratamentului național este prevăzută la articolul 4 din WPPT după cum urmează.
- „Tratamentul național
- (1) Fiecare parte contractantă acordă resortisanților celorlalte părți contractante, în sensul articolului 3 alineatul (2), tratamentul pe care aceasta îl acordă propriilor săi resortisanți în ceea ce privește drepturile

exclusive recunoscute în mod expres de prezentul tratat și dreptul la remunerație echitabilă prevăzut la articolul 15 din prezentul tratat.

- (2) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în măsura în care o altă parte contractantă recurge la folosirea rezervelor autorizate în temeiul articolului 15 alineatul (3) din prezentul tratat”.
32. Este relevant faptul că, potrivit articolului 15 alineatul (1), artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație echitabilă și unică, în cazul în care fonogramele sunt utilizate direct sau indirect.
33. Noțiunea „resortisanți ai altor părți contractante” este definită la articolul 3 alineatul (2) după cum urmează.

„(2) Prin „resortisanți ai altor părți contractante” se înțeleg artiștii interpreți sau executanți sau producătorii de fonograme care corespund criteriilor cerute pentru a beneficia de protecția prevăzută de Convenția de la Roma, în cazul în care toate părțile contractante din cadrul prezentului tratat sunt state contractante în sensul acestei convenții. În ceea ce privește aceste criterii de protecție, părțile contractante aplică definițiile relevante prevăzute la articolul 2 din prezentul tratat”.

5. **MOTIVAREA TRIMITERII PRELIMINARE**

34. Jurisprudența Curții a stabilit că pentru interpretarea Directivei din 2006 este necesar să se țină seama de dispozițiile WPPT. A se vedea, în special, *Hotărârea Stichting ter Exploitatie van Naburige Rechten (SENA)*, C-245/00, EU:C:2003:68; [OR 10] *Hotărârea Societa Consortile Fonografici (SCF)*, C-135/10, EU:C:2012:140; *Hotărârea Sociedad General de Autores y Editores de Espana (SGAE)*, C-306/05, EU:C:2006:764.
35. Totuși, în fiecare dintre aceste cauze, Curtea de Justiție a analizat împrejurări în care dispoziția Directivei din 2006 aflată în discuție reflecta o dispoziție din WPPT, de exemplu dispozițiile privind „comunicarea către public” sau „remunerația echitabilă”. Noutatea cauzei principale constă în faptul că dispozițiile din WPPT, pe care se întemeiază reclamanta, nu au un echivalent direct în Directiva din 2006. Se ridică astfel problema dacă obligația de interpretare se extinde asupra unor noțiuni din acordurile internaționale care nu au echivalent expres în Directiva din 2006.
36. În numele reclamantei, se susține că accentul trebuie pus pe cerința de a ține seama de contextul în care sunt utilizate noțiunile, precum și de scopul acordurilor internaționale. Se afirmă că poate fi identificată o legătură directă între dispozițiile articolului 8 alineatul (2) din Directiva din 2006 și nu doar articolul 15 din WPPT [care este echivalent cu articolul 8 alineatul (2)], ci și articolul 4 din WPPT (tratamentul național) care face referire în mod expres la articolul 15. Potrivit acestui argument, noțiunea echivalentă comună atât Directivei din 2006, cât și

WPPT este dreptul artiștilor interpreți sau executanți la o parte din remunerația echitabilă datorată în cazul comunicării publice. Articolul 4 din WPPT precizează că—întotdeauna sub condiția posibilității unei rezerve în temeiul articolului 4 alineatul (2)—beneficiarii dreptului sunt resortisanții celorlalte părți contractante, astfel cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (2) din WPPT. La rândul său, articolul 3 alineatul (2) prevede practic că beneficiarii sunt acei resortisanți care corespund criteriilor cerute pentru a beneficia de protecția prevăzută de Convenția de la Roma. Efectul combinat al articolelor 4 și 5 din Convenția de la Roma este că, din momentul în care o înregistrare audio este protejată, atât producătorii, cât și artiștii interpreți sau executanți au dreptul la o parte din remunerația echitabilă. Articolul 5 din Convenția de la Roma, ca urmare a regulii celor treizeci de zile, extinde beneficiul acordându-l producătorilor în general. Rezultatul, sau presupusul rezultat, ar fi acela că printre beneficiarii dreptului la o parte din remunerația echitabilă se află o gamă largă de producători și de artiști interpreți sau executanți și nicidecum doar persoane din statele contractante.

37. De asemenea, se face referire la articolul 23 alineatul (1) din WPPT, care prevede că părțile contractante își asumă obligația de a adopta, în conformitate cu sistemul lor juridic, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea tratatului menționat. Avocatul a observat că Uniunea Europeană, în calitate de parte contractantă, este supusă acestei obligații și a susținut în continuare că una dintre modalitățile în care Uniunea își îndeplinește obligația respectivă este prin intermediul articolului 8 alineatul (2) din Directiva din 2006.
38. Contraargumentul invocat în numele părților este că nu există un principiu de drept care să permită preluarea masivă a unor dispoziții detaliate din Convenția de la Roma și din WPPT în directiva din 2006. Avocatul afirmă că articolul 8 alineatul (2) este o dispoziție precisă, care nu prevede detalii cum sunt determinarea persoanelor care trebuie considerate ca fiind artiști interpreți sau executanți. Dacă legiuitorul Uniunii ar fi dorit să stabilească producătorii și artiștii interpreți sau executanți care beneficiază de dreptul la o parte din remunerație—în loc de a lăsa aceasta la aprecierea statelor membre—atunci aspectul în cauză ar fi fost reglementat prin Directiva din 2006. Nu există însă nicio noțiune echivalentă în cadrul Directivei din 2006. Directiva din 2006 se limitează să precizeze în considerentele sale că **[OR 11]** urmărește să nu contravină respectării convențiilor internaționale pe care sunt fondate legislațiile referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe din statele membre.
39. Avocatul susține în continuare că interpretarea extensivă a directivei din 2006 propusă instanței de reclamantă ar lipsi de efect opțiunea de excludere care este prevăzută în mod expres la articolul 4 alineatul (2) din WPPT. Se arată astfel că, deși Directiva din 2006 a abordat efectiv—contrar afirmațiilor părâtei—problema determinării producătorilor și a artiștilor interpreți sau executanți care îndeplinesc condițiile necesare, nu s-a sugerat că Directiva din 2006 primează în fața WPPT și, în consecință, se aplică dreptul de a răspunde la rezerva formulată de o altă parte contractantă în temeiul articolului 4 alineatul (2). Considerentele Directivei

din 2006 precizează cu claritate că aceasta nu trebuie să contravină respectării convențiilor internaționale

40. Se face referire totodată la dispozițiile tranzitorii ale Directivei din 2006. Se susține că ele ar implica recunoașterea legislației interne a statelor membre și că aceasta se aplică în cazul drepturilor protejate începând din 1 iulie 1994. Se afirmă că ar fi contrazisă astfel orice sugestie potrivit căreia (i) drepturile sunt abordate în Directiva din 2006; (II) drepturile sunt armonizate; sau (iii) legislația națională este incompatibilă cu Directiva din 2006 sau chiar cu WPPT.
41. Statul, în observațiile sale orale, a atras atenția asupra formulării considerentului (6) și a utilizării expresiei „protecție armonizată din punct de vedere juridic în Comunitate”. Aceasta, s-a sugerat, indică faptul că Directiva din 2006 vizează actorii economici din cadrul Comunității și nu este destinată să reglementeze situația actorilor economici din afara sa.
42. Instanța de trimitere a ajuns la concluzia că interpretarea articolului 8 din Directiva din 2006 nu este „acte clair”. În special, rămâne incert în ce măsură este legitimă invocarea unor dispoziții din WPPT și din Convenția de la Roma pentru interpretarea articolului 8. Avocatul general Tizzano în cauza SENA a concluzionat că normele privind tratamentul național din Convenția de la Roma fac parte integrantă din dreptul Uniunii. În pofida faptului că în Hotărârea SENA Curtea nu a confirmat în mod formal concluzia avocatului general, însuși aspectul că un avocat general atât de eminent pare să fi fost dispus să admită că cerința privind tratamentul național din Convenția de la Roma influențează interpretarea noțiunii „remunerație echitabilă” chiar în lipsa unei dispoziții exprese în același sens în Directiva din 1992 este—cel puțin—relevant pentru problema dacă interpretarea articolului 8 alineatul (2) din Directiva din 2006 este „acte clair”.
43. În cazul în care Curtea ar statua că noțiunea „tratament național” se aplică Directivei din 2006, va fi necesar ca instanța de trimitere să abordeze chestiunea dacă dispozițiile Legii din 2000 privind dreptul de autor și drepturile conexe constituie un răspuns legal la rezerva formulată de unele dintre părțile contractante la WPPT. După cum reiese din rezumatul dispozițiilor relevante din WPPT prezentat la punctul 29 și următoarele de mai sus, obligația prevăzută la articolul 4 privind extinderea dreptului la o remunerație echitabilă asupra resortisanților celorlalte părți contractante este limitată de posibilitatea formulării unei rezerve în temeiul articolului 15 alineatul (3). Părțile contractante dispun de o largă marjă de apreciere în ceea ce privește tipul rezervei pe care o pot formula. Dreptul la o [OR 12] remunerație echitabilă și unică prevăzută la articolul 15 alineatul (1) poate (i) să se aplice doar în cazul anumitor utilizări; (ii) să fie limitat în orice alt mod; sau (iii) să nu fie aplicat deloc.
44. SUA este parte contractantă la WPPT, dar a formulat o rezervă în temeiul articolului 15 alineatul (3) după cum urmează.

- „În temeiul articolului 15 alineatul (3) din Tratatul OMPI privind interpretările sau execuțiile și fonogramele, Statele Unite vor aplica dispozițiile articolului 15 alineatul (1) din tratatul menționat doar în privința anumitor acte de radiodifuzare și de comunicare către public prin mijloace digitale în cazul cărora se percepe o redevență directă sau indirectă pentru recepționare și pentru alte retransmisii și livrări de suporturi digitale, în conformitate cu legislația Statelor Unite”.
45. Fără această rezervă, statul irlandez *ar fi fost obligat* potrivit WPPT să acorde tratament național resortisanților SUA. Un producător din SUA ar avea dreptul la protecție prin dreptul de autor pe baza faptului că (i) își au domiciliul sau reședința în SUA [prin efectul combinat al articolului 183 din CRRA 2000 și al Decretului din 1996 privind dreptul de autor (țări străine)] sau (ii) înregistrarea audio a fost publicată pentru prima oară în SUA (articolul 184 din CRRA 2000). Pentru ca un artist interpret sau executant din SUA să aibă dreptul la protecția prin dreptul de autor, ar fi fost necesar ca Minister for Jobs Enterprise and Innovation să emită un decret de desemnare în temeiul articolului 289 în favoarea SUA. (Un artist interpret sau executant din SUA nu îndeplinește criteriile necesare de la articolele 287 și 288 pentru motivul evident că SUA nu este o țară SEE).
46. Desigur, formularea unei rezerve de către SUA în temeiul articolului 15 alineatul (3) are drept consecință faptul că statul irlandez este scutită de obligația de a oferi tratament național resortisanților SUA. Totuși, efectul propriu-zis al CRRA 2000 este acela că producătorii din SUA vor îndeplini, în multe situații, condițiile pentru a beneficia de protecția prin dreptul de autor, în timp ce artiștii interpreți sau executanți din SUA nu vor îndeplini de regulă condițiile respective. Diferența de tratament menționată apare întrucât un producător din SUA poate să invoce criteriul privind „prima publicare” de la articolul 184 pentru a beneficia de protecția prin dreptul de autor, în timp ce un artist interpret sau executant din SUA nu poate face aceasta. Toate cele de mai sus au drept consecință faptul că, în cazul unor înregistrări audio care implică producători din SUA și artiști interpreți sau executanți din același stat, toată taxa de licență datorată potrivit articolului 38, și anume remunerația echitabilă, se acumulează în beneficiul exclusiv al producătorului.
47. Instanța de trimitere solicită Curții de Justiție să stabilească dacă acest tratament asimetric al producătorilor și al artiștilor interpreți sau executanți constituie un răspuns legitim la o rezervă formulată în temeiul articolului 15 alineatul (3). **[OR 13]**

6. ÎNTREBĂRILE PRELIMINARE

1. Obligația instanței naționale de a interpreta Directiva 2006/115 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (denumită în continuare „directiva”) din perspectiva scopului și a obiectivelor Convenției de la Roma și/sau ale WPPT se limitează la noțiunile menționate în mod expres în directivă sau, în subsidiar, se

extinde asupra noțiunilor care se găsesc doar în cele două acorduri internaționale? În special, în ce măsură articolul 8 din directivă trebuie să fie interpretat din perspectiva cerinței privind „tratamentul național” prevăzută la articolul 4 din WPPT?

2. Un stat membru are libertatea de a prevedea criteriile de determinare a artiștilor interpreți sau executanți care sunt considerați ca fiind „artiștii interpreți sau executanți în cauză” în sensul articolului 8 din directivă? În special, un stat membru poate limita dreptul la o parte din remunerația echitabilă la situațiile în care fie (i) interpretarea are loc într-o țară din Spațiul Economic European (denumit în continuare „SEE”), fie (ii) artiștii interpreți sau executanți au domiciliul sau reședința într-o țară SEE?

3. Care este marja de apreciere de care beneficiază un stat membru în ceea ce privește răspunsul la o rezervă formulată de o altă parte contractantă în temeiul articolului 15 alineatul (3) din WPPT? În special, răspunsul statului membru respectiv trebuie să reflecte cu exactitate condițiile rezervei formulate de cealaltă parte contractantă? O parte contractantă este obligată să nu aplice regula celor 30 de zile de la articolul 5 din Convenția de la Roma în măsura în care aceasta poate avea drept rezultat faptul că un producător din statul care a formulat rezerva primește remunerație în temeiul articolului 15 alineatul (1), dar artiștii interpreți sau executanți ai aceiași înregistrări nu primesc o asemenea remunerație? În subsidiar, partea care răspunde la rezervă are dreptul să acorde drepturi resortisanților părții care a formulat rezerva cu mai multă generozitate decât partea care a formulat rezerva, altfel spus partea care răspunde la rezervă poate acorda drepturi care nu sunt acordate pe bază de reciprocitate de partea care a formulat rezerva?

4. Există situații în care este permis ca dreptul la remunerația echitabilă să fie limitat la producătorii unei înregistrări audio, altfel spus acest drept să fie refuzat artiștilor interpreți sau executanți ale căror interpretări au fost fixate în aceeași înregistrare audio?

Data: 20 martie 2019.

[omissis]